

Generálna audiencia: S vd'akou hľad'me na Ježišove rany

Vatikán 16. apríla - V katechéze dnešnej generálnej audiencie na prahu veľkonočného trojdnia sa Svätý Otec zameril na tajomstvo Kristovho utrpenia, na jeho cestu poníženia sa až do krajnosti. „*Keď hľadáme na Ježiša v jeho utrpení, vidíme ako v zrkadle aj utrpenia celého ľudstva a nachádzame Božiu odpoveď na tajomstvo zla, bolesti a smrti*“ – povedal pápež František. Prítomných veriacich, ktorí celkom zaplnili Námestie sv. Petra, pozval kontemponovať Pána v utrpení, ktoré podstupuje dobrovoľne, a hľadiet' s úctou na jeho rany: „*Tento týždeň mnoho myslime na Ježišovu bolesť a povedzme si sami v sebe: Toto je pre mňa. Aj keby som bol jediným človekom na svete, on by to bol urobil. Urobil to kvôli mne. Pobožkajme kríž a povedzme: Pre mňa... Ďakujem, Ježišu... Pre mňa...*“

Svätý Otec poukázal na drámu Judášovej zrady a na skutočnosť, že Pánova smrť na kríži sa z ľudského pohľadu javila ako zlyhanie. „*Boh víťazí práve skrze zlyhanie*“, povedal a zdôraznil, že Ježišovo utrpenie nebolo vecou náhody, ale predpovedané Písmom. Podľa pápeža Františka odpoveď na toto „*znepokojujúce tajomstvo, tajomstvo veľkej poníženia Boha*“ nachádzame v slovách Jánovho evanjelia: «*Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna*» (Jn 3,16).

Generálna audiencia sa zvyčajne začína čítaním z Božieho slova. Na dnes Svätý Otec vybral úryvok z kristologického hymnu sv. Pavla: „*Ježiš Kristus, hoci má božskú prirodzenosť, nepridržižal sa svojej rovnosti s Bohom, ale zriekol sa seba samého, vzal si prirodzenosť sluhu, stal sa podobný ľudom a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka. Uponížil sa, stal sa poslušným až na smrť, až na smrť na kríži*“ (porov. Flp 2, 5-8). -jb-

Plné znenie katechézy:

„Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Dnes, v polovici Veľkého týždňa, nám liturgia predkladá tú smutnú udalosť, rozprávanie o zrade Judáša, ktorý odchádza k predstaveným Synedria, aby zapredal a vydal im svojho Majstra. „*Koľko mi dáte, keď vám ho vydám?*“ A Ježiš má od tej chvíle „*cenovku*“. Tento dramatický čin poznačuje začiatok Kristovho utrpenia, bolestnej cesty, pre ktorú sa rozhoduje v absolútnej slobode. A hovorí to jasne on sám: «*Ja dávam svoj život... Nik mi ho neberie... ja ho dávam sám od seba. Mám moc dať ho a mám moc zasa si ho vziať*» (porov. Jn 10,17-18). Takto sa začína tá cesta uponíženia a sebazrieknutia, touto zradou. Ježiš sa ocitá akoby na trhu: „*Tento stojí tridsať denárov...*“ A Ježiš prechádza

touto cestou poníženia a sebazrieknutia až do konca.

Ježiš dosahuje úplné poníženie „smrťou ukrižovaním“. Ide o najhoršiu smrť, takú, ktorá bola určená otrokom a zločincom. Ježiš bol považovaný za proroka, avšak zomiera ako zločinec. Hľadiac na Ježiša v jeho utrpení, vidíme akoby v zrkadle aj utrpenia celého ľudstva a nachádzame Božiu odpoveď na tajomstvo zla, bolesti a smrti. Koľkokrát nás preniká hrôza zo zla a bolesti, ktoré nás obklopujú a pýtame sa: «Prečo to Boh dovolí?» Hlboko nás zraňuje, keď vidíme utrpenie a smrť zvlášť tých nevinných! Keď vidíme trpieť deti, zraňuje nás to v srdci. Je to tajomstvo zla. A Ježiš berie toto všetko zlo, celé toto utrpenie na seba. Tento týždeň nám všetkým prospeje, keď budeme hľadiť na kríž, pobožkáme Ježišove rany, keď ho pobožkáme na kríži. On vzal na seba celé ľudské utrpenie, obliekol si to utrpenie.

My očakávame, že Boh vo svojej všemohúcnosti zničí nespravodlivosť, zlo, hriech a utrpenie božským triumfálnym víťazstvom. Boh nám však namiesto toho ukazuje pokorné víťazstvo, ktoré sa ľudsky zdá byť zlyhaním. Môžeme povedať: Boh víťazí práve skrze zlyhanie. Boží Syn sa naozaj javí na kríži ako človek porazený: trpí, je zradený, zhanobený a nakoniec zomiera. Ježiš dovolí, aby sa na ňom vyzúrilo zlo a berie ho na seba, aby nad ním zvíťazil. Jeho utrpenie nie je vecou náhody, toto utrpenie bolo predpovedané Písmom. Naozaj nemáme mnoho odpovedí, je to znepokojujúce tajomstvo, tajomstvo veľkej poníženia Boha. «Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna» (Jn 3,16). Tento týždeň mnoho myslime na Ježišovu bolesť a povedzme si sami v sebe: „Toto je pre mňa. Aj keby som bol jediným človekom na svete, on by to bol urobil. Urobil to kvôli mne.“ Pobožkajme kríž a povedzme: „Pre mňa... Ďakujem, Ježišu... Pre mňa...“

Keď sa všetko zdá stratené, keď už nik neostáva, pretože udrú «pastiera a stádo oviec sa rozpráchnu» (Mt 26,31), vtedy zasahuje Boh s mocou vzkriesenia. Ježišovo zmŕtvychvstanie nie je akýmsi šťastným koncom peknej rozprávky, nie je nejakým filmovým happy-endom, ale je zásahom Boha Otca, a to tam, kde sa triešti ľudská nádej. Vo chvíli, keď sa zdá byť všetko stratené, vo chvíli bolesti, v tej chvíli, ktorú mnohí ľudia pociťujú ako potrebu zísť z kríža, ide o moment najtesnejší k zmŕtvychvstaniu. Noc ešte viac potemnieva práve pred ranným brieždením, prv než sa objaví svetlo. V najtemnejšom momente zasahuje Boh. Kriesi z mŕtvych.

Ježiš, ktorý sa rozhodol kráčať touto cestou, nás volá, aby sme ho nasledovali na tejto jeho ceste poníženia. Keď v istých chvíľach života nenachádzame žiadne východisko z našich ťažkostí, keď sa ponárame do najhustejšej tmy, je to chvíľa nášho poníženia a úplného zrieknutia sa seba samých, hodina, v ktorej zakúšame, že sme krehkí a hriešni. A

práve vtedy, v tejto chvíli, nemáme zastierať svoje zlyhanie, ale máme sa v dôvere otvoriť pre nádej v Bohu, tak, ako to urobil Ježiš. Drahí bratia a sestry, tento týždeň bude pre nás dobré vziať do rúk kríž a opakovane ho pobožkať so slovami: «Vďaka, Ježiš, vďaka ti, Pane.» Nech je tak.“

Preklad: sr. Agnes Jenčíková CJ

Text zverejnený na internetovej stránke

http://sk.radiovaticana.va/news/2014/04/16/gener%C3%A1lna_audiencia:_s_v%C4%8Fakou_h%C4%BEa%C4%8Fme_na_je%C5%BEi%C5%A1ove_rany/slo-791315

Vatikánskeho rozhlasu